

INTERVIEW MET JULIUS THISSEN

Julius Thissen: 'Ik heb me nooit op mijn gemak gevoeld als meisje, en later als vrouw. Toen ik naar de kunstacademie ging leerde ik meer over genderrollen, bijvoorbeeld dat je gender niet per se overeenkomt met je biologische geslacht. Als afstudeerproject besloot ik acht maanden lang een mannenrol aan te nemen: die van de stereotypische sportschoolman. Het project was daarbij enige tijd een bescherming. Toen ik mijn lange haar afknipte en mijn borsten afbond, want ik moest er ook als een man uitzien, kon ik dat aan mijn omgeving en mezelf nog uitleggen als: het is voor de kunst. Maar langzaam begon de lijn tussen leven en kunst toch te vervagen.' Hij ziet wel grenzen: 'Het is lastig, om als biologische vrouw de rol van biologische man te willen bekleden. Van nature zijn er toch verschillen, zoals vetverhoudingen.' Inmiddels is Thissens afstudeerproject klaar. Hij heeft de acht maanden vastgelegd in een documentaireachtige video.

Thissens muze is een man. Dat is al genderroldoorbrekend: sinds de tijd van de Grieken wordt het muzeschap immers met vrouwen geassocieerd. Thissen: 'Op de middelbare school maakte ik kunst over vrouwelijke muzen: mijn toenmalige vriendinnetje, of het meisje op wie ik verliefd was. Maar dat werkte niet. Toen ik aan mijn afstudeerproject ging werken leerde ik een personal trainer kennen, met wie ik ging trainen. Hij is ex-marinier en semi-professioneel bokser: een typische stoere man zou je zeggen. Maar hij is ook sensitief. Toen we eens op een avond uit eten gingen, vertelde hij dat wanneer hij in de boksring stapte, hij een soort sensatie had van een alter ego. Toen wist ik: ja, hem moet ik hebben. Hij is mijn muze, op de manier dat als ik een man zou worden, ik zoals hij zou willen zijn: sterk én gevoelig.'

Die gevoeligheid is te zien in *A Received Notion Of Masculinity*. In deze video zijn Thissen en zijn muze onder andere aan het boksen. Thissen wordt aangespoord om niet weg te duiken. Ze hebben inmiddels acht maanden samen getraind. Op een gegeven moment breekt Thissen. Hij wordt stevig omhelsd door zijn trainer: een intiem, ontroerend moment. De trainer is in elk van de werken te zien die Thissen tot nu toe over genderrollen heeft gemaakt. In een andere video, *Two Boys And A Bike*, zijn ze samen met een motor aan het klussen. 'Dat werk is gebaseerd op een idee uit de sociologie over *male bonding activities*: dat mannen alleen een band met elkaar op zouden kunnen bouwen door samen mannelijke activiteiten uit te voeren. Oorlogje voeren, boksen, met de motor aan de slag, zonder daar een emotionele band te laten ontstaan. Ik speel daar in mijn kunst mee: stereotypisch gedrag. Ik probeer me aan zo'n stereotype te conformeren en dan

kijk ik hoe ik mij daartoe verhoudt. Stiekem hoop ik ook aan te tonen dat deze stereotypen maatschappelijk gezien ontzettend ontoereikend zijn, wanneer we ze inzetten om bijvoorbeeld te proberen een mens te omschrijven.'

Thissen werkt als kunstenaar, heeft zijn eigen onderneming in film en fotografie, en is vrijwilliger bij het COC, een belangenvereniging voor homoseksuelen, biseksuelen en transgenders. Hij geeft in die laatste hoedanigheid voorlichtingen. Ook werd hij recent voor het tijdschrift *CosmoGirl* geïnterviewd over genderrollen. 'Dat blad is gericht op tienermeisjes. Hopelijk wordt dit onderwerp zo ook voor hen makkelijker bespreekbaar; zeker voor meisjes die er zelf mee zitten.' Hij is bezig met de subsidieaanvraag voor zijn volgende project. Wat moeten we daar van verwachten? 'Ik ga vijftig mannen portretteren, zowel qua innerlijk als uiterlijk. Ik hoop zo een interessant spectrum van mannelijkheid te creëren. En ik ga mezelf daar tussen zetten, om te zien hoe ik me tot hen verhoudt.' Thissen pauzeert even en zegt dan: 'Dat is denk ik het sleutelwoord in mijn werk: verhouden. Ik bevrage en onderzoek hoe ik mezelf tot anderen verhoudt.'

Julius Thissen

